

ACC. N:R. 1912

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: Albert Nilsson

Härad: Frosta

Adress:

Socken: N. Rörum

Berättat av: Lars Persson

Uppteckningsår: 1928

Född år i N. Rörum

Uppteckningen rör

Regist: I

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10 Sid

Skriv endast på denna sida!

Register.

- Sid 1. Halm på golvet om jul.
" 2. Onke andar
" 3. Pengar
" 4. Plöjning, plogen får inte stå ute
" 5. Skatten, Hånan på guldbigg
" 6. " i Myrars väng
" 7. " i Skarhals
" 8-9. " Klackbacken.
" 10. Vargarnas jändsvante från H. Römm.

Lars Persson, som allmänt kallas skräddare-
Larsen har hela sitt liv varit skräddare
och huvudsakligen bott inom Norra Rörums
socken. Han är nu år gammal och hamnat
på fattighuset. Även han är delvis fångad av
skattegrubblrier liksom Per Olsson i
Oredstorp.

För längre tid tillbaka, kanske något mer än
en mansålder hade man alltid halm på golvet under hela
julhelgen. Det skulle beteckna krubban i Betlehem och stället
där. I julhalmen i stugan sovo tjänare och hysbondfolk
om varandra, och det gav alltid anledning till mycket skoj
och påhitter.

Bordsbenen flätades med halm och en
halmkrona hängde över borden.

Halm på golvet
=====
om jul.
=====

Man skulle ~~skulle~~ alltid spotta i en bäck, som man gick över, eller i vattnet, som man hällde ut.

Se det var de onda andarna, som föllo. När de föll, så blev de störtade ner till djupen och vattnet, så nu är det de, som äro där och försöka göra ont.

Mot onda andar.
=====)

Olof i Nvgård tog aldrig pengars direkt från
någon annans hand. Den andre fick alltid först lägga dem
på bordet eller på någon annan plats.

Pengar.
=====

En lantbrukare som kallades Olof i
Nygård, brukade alltid, sen han slutat att plöja för dagen Vid plöining.
taga plögen med sig hem på gården under natten. Den fick
inte stå ute på åkern under natten.

Oppe i Möllehallen sade man, att det fanns
en höna, som låg på guldägg. Så var där en gubbe, som bodde i
Möllehallen, och han brukade gå dit och tafa ett ägg under
henne då och då. Men så en gång tänkte han lyfta av hönan
och tafa allihop. Och då fick han se en smäll, så att han
hade kännning av det hela sitt liv.

Skatter.

=====
Hönan på guldägg.
=====

I Myrarps vång skall finnas skatter, men ingen
har kunnat ta dem. Det var en skräddare i Skudderup, som
hette Nils Svenssen, han försökte att ta den en gång.
Han skulle ha en lindkäpp (käpp av lindträ) i munnen, då han
höll på med det. Men han kunde ändå aldrig ta dem.

Skatter.
=====

I Skarhult skall en hel del pengar vara nedsätta
och många har försökt att taga dem men ingen har kunnat.
Ty på kistan ligger ett föl och det är ingen som kan lyfta
bort det.

Skatter.
===== *
Fölet på kist-
===== *
skatten.
=====

Mellan Sösdala och Tjörnarps ligger
en höjd, som kallas "Klackbacken". Sägner berättar att ett
slag en gång hade stått där, och att en *kung* (general)
Klack då hade suttit oppe på höjden under slaget. Sedan
skulle där en mängd stupade ha begravits. Man tror, att
det finns en hel del skatter begravda *med döda*.

Skatter

Om *Klackbacken* berättar Lars Persson följande
historia:

"Det var en vinter, när det kom förfärligt
med snö, så att tågen inte kunde komma fram. och då hade
det snöat en morgon särskilt mycket och det kom bud, att

så många som ville hjälpa till att skotta snö åt järnvägen skulle få 25 öre i timman. Jag och ett par andra skulle då gå för att komma fram till järnvägen. Vi gick på natten och det var alldeles tjockt med snö. Och ope vid *Klackabacken* hade vi väl gått fel, ty bäst det var, ramlade vi ner i en håla och då ljyste det till så förfärligt så. De andra två teg stilla och gick, men jag tänkte inte påt utan frågade: "Säg ni, hur det ljyste, vad kunde det vara?"

Men de andra teg, och då kom jag att tänka på, att det var inte bra att säga något förrän dagen efter vid *Klackabacken* finns skatter, och det var de, som ljyste!"

Förr fanns det här rätt gott om vargar

Men så kom det en gång ett Norrbagga-fruntimmerhit ner

och hon sade till, att om de lovade att ofra till henne, så När vargarna
skulle hon laga så att vargarna kom bort. Och det gjorde folk, fördrevos från

och hon lagade så, att efter den dagen syntes här inga vargar N. Rörun.

mer.